

væsentligt i Overensstemmelse med det Ud-kast, som det af Indenrigsministeriet under 23. Januar 1917 nedsatte Udvalg har ud-arbejdet. I dette Udvalg har der været Repræsentanter saavel for Statsadministra-tionen som for Fabriktilsynet, Kedelpas-serne, Maskinpasserne og Kedelfabrikant-erne, men for Kedelejerne som saadanne ser jeg ikke, der har været nogen Repræsen-tant i Udvalget. Og dog lægges der gennem Lovforslaget et stort Ansvar paa dem. Jeg synes ogsaa i Lovforslagets Affattelse at kunne spore, at der ikke fra den Side har været Talsmænd indenfor Udvalget. At der maa være ved Lov foreskrevne Anordninger for Anvendelse af Dampkedler, er forlængst fastslaaet, og de forskellige Anordninger er altsaa nu blevet samlet i dette Lovforslag, som det forekommer mig paa en overskuelig Maade, men samtidig er der foreslaaet Æn-dringer og Skærpelser, hvis Nødvendighed jeg maa ønske nærmere prøvet. Thi der er ingen Grund til at lægge Erhvervene ind under flere og mere snærende Baand end lige strengt nødvendigt for den forsvarlige Pasning af Dampkedlerne. Jeg hørte nu af den ærede indledende Taler (Degnbol), at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, hvor disse Ændringer og Skærpelser da kan blive Genstand for en nøjere Prøvelse lige-som Lovforslaget i dets Helhed. Jeg skal dog her tillade mig et Par Bemærkninger i den af mig allerede nævnte Retning:

Det foreslaas nu i § 5, at Indenrigs-ministeren, foruden at kunne stille For-dringer med Hensyn til Dampledning og øvrigt Tilbehør, ogsaa skal kunne give Regler for Dampkedelrummenes Indretning. Lovgivningsmagten fraskriver sig altsaa her ved en saadan Bestemmelse Indflydelse her-paa og overfører denne Indflydelse med Hensyn til Lokalernes Indretning til Ad-ministrationen. Hvorledes Administrationen i saa Henseende vil arbejde, ved vi ikke noget nærmere om. Den skifter jo, og de forskellige Ledere af Indenrigsministeriet kan optræde snart mere imødekommende, men ogsaa snart mere skarpt i de Fordringer, de stiller. Jeg mener derfor, at vi maa se lidt nærmere paa den Bestemmelse.

Der har indenfor det Udvalg, der har været nedsat, været en Diskussion, om man skulde forandre Kravene for Hedefladerne, med Hensyn til hvem der skal passe Damp-kedelen. Nu er det saaledes, at 30 m² Hede-flade betinger, at det skal være en Kedel-passer med Certifikat. I Udvalget er det blevet hævdet, at: „nævnte Maal ikke længere passer til Forholdene i Praksis“, og der er Medlemmer af Udvalget, der har

foreslaaet at gaa op til 40 m². Fra anden Side indenfor Udvalget er det modsatte gjort gældende, at man burde gaa længere ned. Sluttelig har man truffet det Kompro-mis at blive staaende ved det gældende Maal. Det vil sikkert blive nødvendigt for Landstingets Udvalg at tage de forskellige Anbringender op til nærmere Undersøgelse og se, hvorvidt den Paastand, at „de nævnte Maal ikke længere passer til Forholdene i Praksis“, er rigtig eller ej. Der er dog ingen Mening i at give en ny Lov og saa i den indsætte Bestemmelser, om hvilke det siges, at de „ikke længere passer til Forholdene i Praksis“.

Som det ærede Medlem (Degnbol) alle-rede har nævnt, er der i § 11 foreslaaet en ret gennemgribende Ændring. Medens det i den gældende Lov hedder at „den, der passer en Dampkedel, maa, saa længe der er Fyr under Kedelen, ikke til Stadighed være beskæftiget udenfor det Rum“, o. s. v., er det nu ændret til „ikke tillige være be-skæftiget udenfor det Rum“. Det har vistnok en meget vidtrækkende Betydning, saa lidt end de tre Ord, som man ændrer, kan se ud. Der blev nævnt Mejerierne. Men som i Mejerierne saaledes er det i mange andre Virksomheder nødvendigt, at Fyrbøderen foretager sig andet end lige at passe Kedelen. Der er mange Steder, hvor Maskinen ligger i et Rum ved Siden af, og hvor Kedelpasseren tillige passer Maskinen. Nu foreslaas det, at han ikke maa gøre dette, uden at der meddeles Samtykke dertil efter nærmere af Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet udfærdigede almindelige Regler. Der bliver her Mulighed for en Vilkaarlighed, idet det overlades til vedkommende Fabrikinspektør, om han vil give en saadan Tilladelse eller ej. Ogsaa dette, mener jeg, bør være Genstand for nærmere Prøvelse i Udvalget.

Efter Lovforslagets § 17 er man rede til at gaa bort fra 3-aarige Synsprøver over til at holde et Hovedsyn hvert 4de Aar, idet der samtidig indføres et Eftersyn hvert Aar, hvilket Eftersyn er tænkt at skulle være noget mere grundigt hvert andet Aar, og hvortil skal antages en særlig Besigtigelsesmand, som af Arbejds- og Fabriktilsynet anses for paalidelig og sag-kyndig. Der staar ikke noget om, hvem der skal antage ham, men det er vel Men-ningen, at det er Kedelejeren, der skal skaffe ham til Stede, og at Arbejds- og Fabriktilsynet derefter kan kritisere eller godkende Antagelsen af denne Mand. Her paakalder det Spørgsmaal sig Opmærksom-heden, om det da er nødvendigt ogsaa det 4de Aar at afholde det aarlige Syn.